

Aj ø b e n h a v n s - P o s t e n .

Tredie Aargang.

No. 119. 1829.

Lirsdagen den

28. Juli.

Ved K. Nyerups Grav.

Løvet grønnes og Rosen frembrøder,
Al Naturen og Livet sig fryder;
Sørgepilen i Dødningshaven
Ene sig høier sørgmobig paa Graven.

Dagen den muntre stille henvinder,
Natten hin sorte langsom oprinder.
Droslen synger paa Pilegrene
Over de hvide Mindeffene.

Muldet hint kolde er givet et Hjerte,
Renere er ei den natlige Kjærte;
Muldet hint kolde en Broder er givet,
Albrig der vandred en bedre i Livet.

Pilen højer sit Hoved i Stormen,
Dybt under Muldet gnaver alt Ormen,
Ddingen man forgjæves nu søger,
Syltende slittigt i Sagaer og Bøger.

Men paa de runhugne Stene som kneiser
Der, hvor Kong Christians Minde sig reiser,
Men i de ældgamle Skrifter hans Minde
Man i Aarhundreder længe skal finde.

Skjøn var hans Vandel og Fjøn var hans Stræben,
Sandheden førte han altid paa Læben.
Saa i hans Die hiin Godhed stod malet,
Som den i Livet sig stedse udtalede.

Mellem de mosgroede Stene og Høie
Vorer en Blomst med det himmelblaa Die,
From og beskeden, i Livet hans Billed,
Er den for Hjertet og Tanken fremstillet.

Sov under Græsset, du arlige Hjerte,
Fri for Bekymring og fri for hver Smerte.
Aarene komme og Aarene svinde,
Ærligt bevare de Ddingens Minde.

M. Winther.

Kunstfesterretninger fra Rom.

(Af en Stationsers Brev, dat. 1ste Mai 1829).

(Sluttede.)

Det eneste Gode paa denne Plads, er en Sal paa høire Side af Indgangen, som De maaskee allerede kjender; den er bygget af Pius VII til Udfilling for levende Kunstneres Malerier. Her var nyligen udstillet et Bærk af en ung Maler, Hr. Pote sta, der med mange Mangler har særdeles mange Skjønheder. Det forestiller den hellige Laurentii Martyrds i det Dieblik, da den unge Martyr bliver spændt paa Risten. To Bødler trykke ham med Magt ned paa den, medens en Præst endnu holder et Afgudsbilledet for ham og formaner ham til at tilbede det; en anden Bøddel gjør Ilden tilrette. Men Helgenen er bragt i en Begjæring, der giver ham en overmenneskelig Kraft, saa at den øverste Deel af hans Legeme, støttet paa den høire Arm, modstaar Bøddelens Anstrængelse, der vil trykke ham ned paa Tvertræerne, og denne Modstand skeer ei af egen Drift, heller ikke ved Modanstrængelse, men formeddelt hiin Begjæring, hvori den himmelske Glorie viser sig for ham, i hvilken han ser den første Martyr, St. Stephan, der beder for den nye Helgen, knælende for Christi Fødder. Den smukke Deel

